

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1054/2022
15.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, Војна болница у Нишу, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4656/2021 од 04.11.2021. године, у седници већа одржаној 15.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4656/2021 од 04.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4656/2021 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3538/20 од 21.05.2021. године, у првом ставу изреке обавезана је тужена да тужили, на име накнаде нематеријалне штете исплати за физичке болове износ од 80.000,00 динара и за страх износ од 56.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 21.05.2021. године до исплате, док је преко тога а за још 120.000,00 динара за физичке болове и још 94.000,00 динара за страх, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате тужбени захтев одбијен као неоснован. У другом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности исплати износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. У трећем ставу изреке обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 145.040,00 динара са законском затезном каматом на износ од 111.000,00 динара од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4656/2021 од 04.11.2021. године одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада нематеријалне штете због повреде на раду. Побијана одлука којом је усвојен тужбени захтев за одређене видове штете и одлука о висини тражене накнаде донета је уз правилно тумачење материјалног права и у складу је са судском праксом и правним схватањима. Мада се ревизија формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 11.03.2019. године, а вредност спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 136.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић